

1ον.-

"Ισα τ'άλλατια

"Ισα τ'άλλατια τὰ φηλά, πάντα πρασινισμένα,
ἀτά καμμίαν 'κὶ γεροῦν, πάντα εἰν'χαρεμένα
Ξενιτεμένος κι' ὀρφανός, ἡ φῆ μ'πάντα θλιμμένον
πάντα ἡ κάρδια μ'ἐρημον καὶ γεραλῶμενον
Νά σάν ἐσῶς φηλά ραχιά, ντό 'κ'ἔχετεν καρδίαν,
κἄθαν χρόνον ἀνθίζετεν 'κὶ γεράτεν καμμίαν

2ον.-

Ζωή μ'τὰ τέρτια σ'εἰν'πολλά

Ζωή μ'τὰ τέρτια σ'εἰν'πολλά καὶ ἡ χαρά σ'ὀλίγον
ἄλλο καρδόπον 'κ'ἔχω ἐγώ, ἐκεῖνο πὰ νά δῶ
'Ερράεν τό καρδόπο μου, 'γέντον δύο κομμάτια
ἀσ'έναν τρέχνε τ'αἵματα κι' ἀσ'ἄλλο τὰ φαρμάκια
Ζωή, πέ με ντ'ἐποίησες κι' ἀτόσα πόνια δεῖς με
θῆλω νά ζῶ καὶ χαίρουμαι κι' ἐσύ πάντα κλαίνεις με

3ον.-

Σεράντα χρόνια μαυροζῶ

Σεράντα χρόνια μαυροζῶ, ἀδὰ σὴν ξενιτεῖαν
σά ξένα τ'ἀνεγνώριμα, χωρὶς παρηγορίαν
Σά φανερά μαυρογελῶ σά κρυφά κρυφοκλαῖω
κι' εὐρήκω φίλον καρδιακὸν τὴν καμονή μ'νά λέω
Γιαβρί μ'ἀδὰ π'εὐρίουμα καὶ σὴ κοσμή τὴν ἄκραν
τ'ὀμμάτια μ'ἀραεῦνε σε, γομοῦνταν ἀσὶ δάκρυα

4ον.-

Βοᾷ ἡ θάλασσα

Βοᾷ ἡ θάλασσα βοᾷ καὶ κλαίγνε τὰ ραχιά
μοιρολογοῦνε τὰ πουλιά πικρὸν μοιρολοῦσαν
'Αδὰ ἀνοῦς κλαψίματα, ἐκεῖ μοιρολοῦσας
σὸ Κάρς καὶ σὸ Σαρὶ-Καμίς βαρκίματα, λαλίας
Βοᾷ, μουγκρίζ' ἡ θάλασσα, γογγύζνε τὰ ραχιά
σύεται τό Σαρὶ-Καμίς καὶ οὐλία τὰ χωρία

5ον.-

'Εγὼ εἴμ'ἀσ' Ἀλήσοφι

'Εγὼ εἴμ'ἀσ' Ἀλήσοφι, τ'ὄνομα μ'έν 'Ηλία
θά τραγωδῶ κι' ἐντρέπουμα σά ξένα τὰ χωρία
Λέγνε με κατὶ τραγωδεῖς κι' ἐγὼ λαλόπον 'κὶ ἔχω
λέγνε με κατὶ χαίρεσαι, τό τρυγονόπο μ' 'κὶ ἔχω
'Ε οὐρανέ μ'τὰ νύχτας ἰσ', τ'ἄστρα ὄντες φωτάζνε
τερῶ ν'εὐρήκω ἀσ'ἀτά, ποῖα τ'ἀρνὶ μ'ὀμοιάζνε

6ον.-

Σουσάνα

Τῇ Σουσάνας τὰ ποτίνια σά λιθάρια ἐγλιάζνε
τ' Ἀλήσοφι τὰ παῖδια τὰ στράτας ἀτρε ὀριάζνε
Ἡ Σουσάνα ~~ἐκείνη~~ ἔμορφος, τ'ὀφρύδια σ'πογιαμάδες
γιά τ'ἀτέν θ'ἐσκουτούτανε δέκα δὶτῶ γιοσμάδες

2002